

5.

6.

W pospolitych i zbyt prostych
Się nie kreśli nauk zielsku,
Sprowadzony aż z Londynu
Metr go uczył po angielsku.
Aby umieć flirt prowadzić
I na pańskim jeździć wózku,
Sprowadzony aż z Paryża
Metr go uczył po francuzku.
Aby wpoić i praktyczność
W doskonałym owem dziecku,
Sprowadzony aż z Berlina
Metr go uczył po niemiecku.
Kiepsko wprawdzie swój znał język,
Lecz z obcymi nikt nie zginię,
Przytem nieco grał na skrzypcach
I cokolwiek na pianinie...
A jednakże po utracie
Rodzinno-go swego mienia,
Aby sobie „nie dał rady“
Było w księgach przeznaczenia,
Nie pomogło mu kształcenie,
Ani metrow mądrych grono —
Bo go myśleć nie uczono,
I pracować nie uczono.
Tak więc dalej brnął w kałużę,
Nie miał, bowiem, drogi celu
I tak zginił — ot jak takich
Ginie w życiu bardzo wielu!
I dlaczego?.. Toć rzecz prosta,
Któżby tego nie zrozumiał:
Bo pozornie umiał wszystko,
A właściwie nic nie umiał!..

pk.

C H C E S Z ?

‘Hcesz, abym ci piosnkę wysnuł,
Jako nitkę z motka?
..Jestem goły moja droga,
I to pierwsza zwrotka.
Wierzę, wierzę, nasza miłość
Rozkoszna i słodka,
..Lecz, aniele! ja mam długi,
I to druga zwrotka.
„Życie świetnym poematem
Gdy miłość napotka!“
..Djabli mi tam poezji!
I to trzecia zwrotka.
A ponieważ o posagu
Była czysta plotka,
..Żenić z tobą się nie mogę,
I to czwarta zwrotka.

Po powrocie.

Zapytacie, dlaczego milczałem aż kwartał?
A to dobrze! Nie wiele ciekawo byba wartał,
Podczas lata rodzinne wysiadując śmiecie...
Otóż, trochę bujałem po szerokim świecie
Z tymi, co są w rozsterce z sensem, albo
[zdrowiem...
Cierpliwości, a wszystko, jak było, opowiem:

Pe rodzicach tradycję otrzymałem w schedzie,
Tradycję, co powiada: Kiep ten, co nie jedzie
I nie wiezie zo sobą do obcych grosiwa...
Tam, daleko. Wszak bliźnich dola nieszczę-
[śliwa

Trapi srodze różnemi trzęsieniami ziemi,
Owdzie pola zalewa wulkan lawy swemi,
Zaś gdzieindziej toń morska pochłania okręty...
Miłosierdzie to cnota, obowiązek święty,
Miłosierdzie to klejnot i zasługa życia...
Pod naciskiem tych zasad, dobyłem z ukrycia
Nieco grosza i pożegnawszy dom czule

[i żwawo...
Siła pary w świat niosła nas gładko i żwawo,
Nas powiadani, bom przecie nie jechał sam

[jedem:
Tłum wraz ze mną mknął czerpać wypoczyn-
[ku Eden

Tłum, lecz jakże odmienny od ciżby po-
[wszedniej!

„Myśmy mogli“ — te słowa szeptałem bez-
[wiednie,

Podziwając tych wszystkich, co wraz ze mną
[byli:

Kobiety wiotkie, barwne, gdyby rój motyli,
Zaś płeć męska o ruchach lordów z krwi

[i kości...
Daj mi Panie, sędziwej doczekać starości,
Jako moi ziemkowie, granicę przebywszy

Wygląd mieli piękniejszy i p zór ucieciwszy.
Bowiem w szatach odświętnych, po pańsku

[a butnie...
Ten co jeszcze dzierzawcą mienił siebie
[w Kutnie

I pokornie czapkował — już ci od Trzebini
Panem wteści się zowie i grymasy czyni,

I hrabię gra rolę, wzdyma się, a puszy..
Aż mi oko łaża wilży i zachwyt mam w duszy,

Gdy spostrzegam, że kelner gucie się w kształ-
[obrzęcy

I „was, bitte?“ powtarza drogie trunki stręczy,
I nieledwie przykleka, tak go blasku siła,

Od dzierzawcy bijąca, całkiem oślepia.
Przyjechałem do „..badu“, znowu w dumę

[rosną,
Jakbym Sanok zobaczył, Tarnów lub Miłosne;
Niby ludzie ci sami, lecz jakież odmian!

Tu się w całość zlewają rozmaite stany,
Znikła naszych uprzedzeń treść wsteczna a

[urzędka..
Tu już nie ma szlachetna, mieszczaucha i żydka,
Jest szyk tylko, wytworność, salonowe tony...

Kuracjuszów węz listę: same de i you’i,
Co ważniejsza, w hotelach czci cię ukłon

[plaski,
Czy się kończy twe imię na berg, blum lub

[aski...
Zagranicą „człowieka“ tylko mają w cenie:
Tam rozkwita kast wszelkich równoupra-

[wnienie
I bylebyś miał franki, guldeny, lub marki,
Giąć się będą przed tobą kulturalne karki

Popieściwszy w tym „..badzie“ szwiniżmu
[względny,

Jałem wluczyć się jeszcze tędy i owędy..
Wszędzie nasi: gdzie spojrzysz; wszędzie są

[ziomkowie.
Ten przyjechał spożywać, ów ratować zdrowie
Tamtę zaś się obetrzeć o świat ten wielki...

Jako liści na wietrze, sypią się rubelki;
Płyną, płyną i nikną te chmary p’ienędzy

Na śmierć pewną, na zgubę zagranicznej
[nędzy.

Wystraszony już cofa się głód zagraniczny
I już kłęczą się rzedy kłeski anemicznej.

Cudzoziemska niedola niknie już i pryska,
Cudzoziemskie już tusze nabrały dziecięca.

A zaś moim rodakom i miło i błogo,
Że tą drobną uciechę obeym sprawić mogą.

..
I jam udział brał także w tem dziele wspa-
[niałem,

I ja grosik mój wdowi z innymi oddałem,
I mnie zaszczyt nie minął, bo szczęśliwym

[trafem
Kelner nazwał baronem, a puceybut grafem.
Wprawdzie zdrowie me w ciągu dalszym nie

[domaga,
Po niemieckich frykasach gardło trapi zgaga.
Spisz jednakże spokojnie, pewny swej zastugi,

Zem dla dobra ludzkości w szpetne popadł
[długi

I że chociaż mnie Jojna procentami kropi,
Uczyliem raz przecie coś dla filantropii.

F.

I s k i e r k i.

Mały Józio będąc z mamą u optyka,
przygląda się z ciekawością leżącym
w szafce szklanym oczom.

— Czy to są, mamusiu, oczy?
— A jakże — przez nie można widzieć,
kiedy są całkiem nieprzeźroczyste?...
* * *

Z anegdot.

Znakomity kompozytor francuski Mas-
senet, będąc raz zaproszony do bogatego
bankiera słuchał cierpliwie popisów córki
gospodarza, która po dytelancu bębniła
na fortepianie. Kiedy po zakończeniu po-
pisu, zapytano Masseneta o zdanie, co do
gry panienki, kompozytor odrzekł weselo.
— O! pańska córka gra prawdziwie po
chrześcijańsku!..

Widząc zaś powszechne zdziwienie,
Massenet dodał.

— Podczas jej gry, lewica nie wie, co
czyni prawica!..